

FCHODOVINY

2

Z PRAVODAJ FARNOSTI CHODOV • ROČNÍK 4 • 2005

*Bože věčný, živý a pravý,
z tebe vyšlo světlo,
které osvětluje každého člověka.
Osvěť naše srdce tímto světlem,
jehož znamením jsou hořící svíce,
a dej, ať vejdemo
do světla tvé slávy.
Skrze Krista,
našeho Pána.*

SPORTOVNÍ KLUB •
SLOVO NA ÚNOR •
FARNÍ CHARITA •
NOVINKY V KC •
HISTORIE FARNOSTI •
ODPUŠTĚNÍ •
SOUTĚŽ PRO DĚTI •
PROGRAM NA ÚNOR •

OHLEDNUTÍ ZA SILVESTREM V KŘEŠŤANSKÉM CENTRU

Vždycky se děsím dvou modelů silvestrovských oslav. Jedním z nich je veselí za každou cenu, byť i přes mrtvolu, a druhým z nich je večer v područí katastrofických splínů. Proto se oslav závěru roku vždy víceméně obávám. Navzdory obavám a zásluhou všech, se kterými mi bylo dáno prožít Silvestra v Křesťanském centru, si myslím, že jsem prožil jeden z nejkrásnějších večerů v životě.

Do televizácké práce, v rámci hapeningu, se nikdo příliš nehrnul, ale zvítězila kreativita a pilná produkční práce. Výsledkem byly dvě nezapomenutelné televizní reklamy plné recese a tvůrčí invence. Navzdory tématům, morbidním a záchodovým, se režisérům, hercům, script makerům a asistentům povedla dvě intelektuálně vkusná dílka.

Před půl nocí jsme se otevřeli všemu, co nás i svět tíží. Pod vedením Jardy Havlici jsme se pomodlili v blízkosti svatostánku v kapli sv. Ludmily.

Opravdu s nadšením jsme si společně zazpívali, díky, tentokrát klavírnímu, doprovodu Honzy Rady. Místo běžného zdršťňování zábavy, postupující večer zkvalitňoval. Honza pro nás improvizoval v duchu barokní, klasické, romantické i jazzové hudby. Tom Krampel nabídl své profesionální know-how a přítomní výtvarníci se pustili do kreslířských studií a vůbec nikomu se nechtělo jít spát.

A tak patří velké díky všem, kteří nedopustili ubíjení večera ani ubíjení duševna, tak častého při oslavách Silvestra, ale dali k dispozici své nejlepší schopnosti. Prožili jsme tak opravdu důstojný a krásný závěr roku, který mi dal naději v nečekané tvůrčí možnosti, kterými lze čelit obávaným modelům oslav.

Jarda Olšanský

Vzniká Křesťanský sportovní klub • KSK

Ve stanovách tělovýchovných jednot a sportovních klubů stojí psáno, že jejich posláním je vést členy a ostatní účastníky tělovýchovného procesu k dodržování základních etických, estetických a mravních pravidel. Také z toho cítíte tu hosenou rukavici pro křesťany? Křesťanský sportovní klub má podpořit společné sportování lidí stejného ražení, případně toto ražení reprezentovat na sportovních soutěžích. Pro děti bychom chtěli organizovat kurzy, zaměřené na rozvíjení sportovní všestrannosti a nabízet jim vedoucí, od kterých lze očekávat prosazování křesťanské etiky.

Čím bude činnost KSK naplněna, je záležitostí i těch, kdo se k nám připojí. Pod hlavičkou křesťanského sportovního klubu bude možné zakládat oddíly zaměřené na různé sporty nebo různé zájmové či věkové skupiny.

Prvním založeným oddílem je oddíl lyžování, který je pořadatelem lyžařského výcviku o jarních prázdninách. Problémy s realizací tohoto tábora se

zdály, bez existence nové organizace, nepřekonatelné. Prosíme o modlitbu i aktivní pomoc, je nás zatím málo a nestíháme řešit potřebné problémy a úředně zatím není vznik KSK zcela završen.

Všem, kteří mi nezištně nabídli spolupráci, moc děkuji za sebe i za děti, kterým je výchozí činnost klubu určena.

Za přípravný výbor KSK

Jarda Olšanský

Světlo k osvícení pohanů (srov. Lk 2,32)

...nazval Simeon malého Ježíše, když z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona.

Čtyřicet dní po Narození Páně je tento svátek jakousi tečkou. Simeon a Anna s radostí vítají v dítěti toho, který přichází spasit svůj lid. Se stejnou radostí můžeme prožít, že se nás tato skutečnost dotýká, že jsme povoláni chodit ve světle Kristově. Hromnička, kterou si můžeme z liturgie tohoto svátku přinést do svých příbytků, nám má tuto skutečnost připomínat. On, Ježíš, je tím světlem, které nám svítí na cestu života. Tuto posvěcenou, nebo i jinou svíci si můžeme zažehnout v těžkých chvílích, jako to ostatně dělají mnozí křesťané při modlitbě, aby náš pohled spočinul na tom světle, které nám připomíná Krista. On je naší nadějí, proto nemáme důvod upadat do beznaděje. To světlo svítí v temnotě a tma ho nedokáže pohltit. On je Pán a vítěz nad zlem i smrtí. V něm je naše naděje.

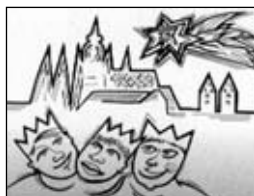
Václav

Zprávičky z Farní charity

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

*Čtvrtek 6. ledna,
16.10 hod., Budějovická u východu
z metra směr poli-
klinik Budějovická
– Filip s Kubou*

stojí v kostýmech u východu z metra. Zpíváte a kluci oslovují lidi, kteří prochází okolo. U Kubíka se zastavuje paní a vhazuje do kasičky padesátikorunu: „A co s těma penízkama budeš dělat, chlapečku?“ „Já je dám mamince,“ říká Kubík. Filip přichází mladšímu bráchovi na pomoc: „Naše maminka je ředitelka Charity, ona je tam odevzdá.“ „Tak to jste hodní, že mamince pomáháte,“ hladí paní oba kluky po tvářích. „A ty taky budeš řídit Charitu, až budeš velký?“ ptá se Filipa. Filip po krátkém zamyšlení odpovídá: „Ne, já budu sponzor...“

Tříkrálová sbírka 2005 úspěšně proběhla. Koledníci Farní charity Chodov spojenými silami vybrali neuvěřitelnou částku 74 780 Kč. Z této částky se 65% – 48 607 Kč vrátí zpět na účet Farní charity Chodov na financování našich sociálních projektů domácí péče. 15% přijde na účet Arcidiecézní charity Praha, která je využije k rozjezdu projektu domácí péče pro celé hlavní město Praha. 10% je určeno na humanitární pomoc do zahraničí – především do postižených oblastí v Asii. 10% je spojeno s náklady na samotnou

sbírku. Chtěla bych poděkovat především koledníkům za obětavost a výbornou spolupráci. Také moc děkuji paní Škubalové za velkou krabici překrásných perníků a dalším třem anonymním dárcům, kteří zanechali cukroví v naší sběrné krabici v kapli sv. Ludmily. Samozřejmě děkuji všem, kteří nám do kasiček přispěli.

Jedna věc mne ale mrzí, z obrovské farnosti Sv. Františka se na sbírku přihlásila pouze Maruška Šmrhová. Kostel i kaple jsou plné mladých lidí a rodin s dětmi, přesto se nikdo nepřihlásil. Setkávám se s názorem, že jsou při Tříkrálové sbírce zneužívány děti k tomu, aby se vybralo co nejvíc peněz. Víím, že je strašně těžké se obléct za tři krále, dát si na hlavu korunu a na krk kasu, do koše cukr a kalendáře, jít si stoupnout na ulici a zpívat a prosit. Mnoho lidí vás bude ignorovat, někteří vám vynadají, najdou se ale i ti příjemní a ochotní. Ani pro nás to není lehké. Je ale možné podívat se na to i z jiné strany. Musím se přiznat, že duší naší skupinky byl Filip – můj starší syn. Kluci vzali sbírku za svou a jako samozřejmost. Pomoc pro mámu, ale i pro lidi, kteří pomoc potřebují. Kluci se o Vánocích učili písničky, Filip dokonce Tříkrálovou píseň nazpaměť na flétnu. Všechno dělali sami, já jsem jim nic nenařizovala. Také jsem jim za vybírání neslíbila žádnou odměnu. Přesto Filip psal úkoly v družině, abychom se s tím doma nezdržovali a mohli hned vyrazit. Možná to není lehké a je třeba něco překousnout. Ale vybírání je pro děti velká zkušenost, setkají se s mnoha lidmi a různými reakcemi. Učí se komunikaci i sociálnímu cíťení. Navíc to nedělají pro sebe nebo naši rodinu, ale pro druhé – je to služba. Učí se dělat něco pro druhé. Měli možnost ně-

Stateční mohykáni naší Farní charity

co dokázat. Letos vybrali kluci s drobnou pomocí mou a několika dalších zaměstnanců naší Charity téměř 22 000 Kč. To je obrovská částka na dva malé kluky. Odměnou jim je to, že mají být na co pyšní, dokázali něco velmi hmatatelného. Protože jsme vybírali téměř před školou, kam Filip chodí, potkali jsme mnoho známých, spolužáků, kamarádů, lidí od nás z kostela, sousedů. Na ulici, doma i u nás v kostele je lidé chválili. Ve škole Filip dostal pochvalu za pomoc druhým. Oba kluci zářili štěstím a když jsem jim řekla, kolik vybrali, tak měli velkou radost. To je pro děti moc důležité.

Nemyslete si, že tady pějí ódy na své syny. Kluci jsou úplně normální darebáci, kteří dokáží během tří minut proměnit náš vzorně uklizený byt v kůlničku na dříví. Odmlouvají, neposlouchají, neustále se perou, hádají a u nás doma je chronická bitevní zvuková kulisa. Taky nechtějí chodit do kostela a na náboženství. Kdybych jim to dovolila, tak by se nejradši střídavě rvali, jedli a hleděli na video na naprosto nevhodné filmy. Přesto se dokázali na pět dní ukáznit, udělat něco pro druhé a podřídili tomu své zájmy.

Chápu, že chráníte sebe i své děti, ale Tříkrálová sbírka má daleko důležitější aspekt než vybrání peněz. Je to jednoznačné zviditelnění práce katolické církve a Charity v naší republice. Obléknout si kostým jednoho z králů, znamená veřejně a na ulici přiznat, že jsem křesťan. Jde o praktickou a veřejnou pastoraci. Je náhornou ukázkou toho, že katolická církev je v naší republice živá a dělá něco pro ostatní občany. Můžete oslovit mnoho lidí. Musím říct, že lidé jsou často překvapeni tím, co všechno Charita pro potřebné dělá. I tím, že služba je určena všem, nejen pro katolíky. Proto mi přijde smutné, že 50% našich koledníků tvoří evangelíci a dalších 25% zaměstnanci Farní charity Chodov.

Pokud vydržím pracovat v Charitě ještě další rok, půjdeme vybírat znovu. Třeba v sobě najdete odvahu a někdo z vás se k nám přidá.

Eva Černá

Děkuji za dary do kasičky v kostele sv. Františka z Assisi, kde se nashromáždilo 5 043,50 Kč, 8 eurocentů a jedná památeční mince z Koněpruských jeskyní. Peníze využijeme na financování provozních nákladů naší Charity.

Srdečně vás zdravím z Křesťanského centra Jižní Město. V červnu 2005 končí KC v Modletické dosavadní nájem a je možno jej prodloužit až do roku 2010. Protože

farní komunitní centrum na Hájích zatím nestojí, má smysl zamýšlet se nad jeho dalším směřováním.

Za šest let existence KC se nasbíralo hodně zkušeností. Hlavně však KC přineslo mnoho pozitivního obyvatelům Jižního Města (podobná centra, v různém stádiu „vývoje“, najdeme v Nových Butovicích nebo na Barrandově). Nejdůležitější jsou duchovní plody, které je ale zároveň nejtěžší „měřit“.

Co vlastně dělá Křesťanské centrum křesťanským? Nejvlastnějším cílem Křesťanského centra je poskytnout prostor pro život farnosti a přinést evangelium lidem na Jižním Městě. Co znamená tato vznešená obecná formulace konkrétně? Co máme vlastně dělat? Jak má Křesťanské centrum vypadat? Je ho vůbec zapotřebí?

V Křesťanském centru slouží farnosti a dalším církevním společenstvím kaple sv. Ludmily, dětem otevřený klub DIXIE, mládeži klub Na Dně a Ymkárium, maminkám Mateřské centrum Domeček, můžete se zde učit hudbě nebo chodit na keramiku, sídlí zde Farní Charita. Co zde přebývá a co zde chybí? Každý má určitě nějakou představu. Prosím vás, abyste se „zasnili“ a představili si takové „ideální KC“. Jaké by mělo být podle vás? Více hlav, víc ví.

Křesťanské centrum potřebuje vaši pomoc o to víc, že dosavadní ředitelka Alice Žváčková, která „táhla káru“ šest let, postupně odchází. Vedení KC měla předat mně. Záhy po svém příchodu jsem se však dozvěděl, že se mám stěhovat do Itálie.

Srdečně zvu všechny, kdo máte nějaký nápad, připomínku či komentář ohledně Křesťanského centra na posezení v KC ve čtvrtek 17. 2. od cca 18.30 (po mši), abychom se seznámili a sebrali podněty. Mše toho dne bude obětována za Křesťanské centrum, přijďte i na ni.

Co můžete pro KC udělat:

- sdělit mi nápady, podněty a kritické připomínky ke KC
- konkrétně pomoci s pravidelným provozem KC i jednorázovými akcemi
- hojně využívat prostory KC
- především se však modlit

Jsem „na příjmu“ na e-mailu:

filip.maly@post.cz

nebo na mobilu: **736 469 284**

Filip Malý

A N S K É H O C E N T R A

Vážení čtenáři Fchodovin, milí farníci,

jak už z narozeninové oslavy 6. výročí KC či osobního rozhovoru se mnou víte, rozhodla jsem se předat žezlo vedení našeho Křesťanského centra do jiných rukou. Nějak už mi po šesti letech došly síly... Původně jsem si neuměla vůbec představit, že by se mohl najít někdo, kdo by za stávajících podmínek ode mne převzal tu horu povinností a zodpovědnosti. Pak se objevil Filip a i když už je zase všechno jinak, doufám, že nás v tom Pán nakonec nenechá.

Dovolte mi, abych ještě připojila několik svých poznámek k tématu předchozího článku.

Program Křesťanského centra se za poslední dva roky ustálil na škále nejrozdílnějších volnočasových a sociálních programů zaměřených zejména na obyvatele Jižního Města. Evangelium není většinou předáváno přímo. Šest let se menší či větší skupinka lidí, která ovlivňovala tvář Centra, spíše snažila být solí a kvasem..., oporou lidem, kteří potřebovali zázemí a pomoc. Část pracovníků a dobrovolníků organizací, které využívají prostory KC, nejsou členy žádné

církve. Evangelizační výjimku tvoří několik proběhlých kurzů ALFA (základy křesťanství pro nevěřící), které v KC pořádaly 2 církevní denominace (poslední běh proběhl dokonce ekumenicky).

Před šesti lety byla vize taková, že farnost žijící ve společenství, bude sama přitahovat nevěřící k sobě, že „uvidí a uvěří.“ Věci ale většinou nejdou tak, jak si je představujeme, a jsou složitější, než jak na první pohled vypadají... Věřím ale, že projekt Křesťanského centra má Boží podporu a s jeho pomocí se bude nadále rozvíjet a růst.

Děkuji všem, kteří mi pomáhali a stáli při mně, kteří se modlili, kteří neváhali darovat svůj čas, kteří nás finančně podpořili. Bez vás všech by tu už těch 4 663 m² plochy (včetně zahrady), na které se dějí dobré věci, nebylo.

Pronájem budovy Modletická máme schválený do 30. 6. 2010 – viz Klíč č. 1/2005 str. 2. Budeme ale na něj potřebovat v rozpočtu o 200 000 Kč více... Pevně doufám, že se s tímto problémem nebude potýkat nový ředitel sám. Křesťanské centrum je přece naše.

Alice Žváčková

KŘÍŽEM KRÁŽEM MINULOSTÍ CHODOVSKÉ FARNOSTI (9)

Přes všechny peripetie se hostivařská farnost v průběhu 18. století stabilizovala. Pryč byly i doby, kdy držitel Chodova usilovali o získání farnosti v Hrnčířích a nejspíš také uvažovali o rozšíření jejích kompetencí. To bylo za časů, kdy chodovskou vrchnost představovali staroměstští benediktini. Na konci Staroměstského náměstí, na nároží dnešní Pařížské ulice, dodnes poutá pozornost skvostný barokní chrám, který benediktini nechali vybudovat místo starší stavby. Jejich klášter, zaniklý za josefínských reforem ale již nestojí. Objekt, co na počátku 20. století nahradil klášterní prelaturu, dnes přitahuje návštěvníky Prahy pamětní deskou. Připomíná, že svého času pobýval v domě spisovatel F. Kafka.

Roku 1703 přikoupili benediktini ještě nedaleké obce Šeberov a Hrnčíře. V Hrnčířích tím získali funkční kostel sv. Prokopa, starobylost, ale nevelkou stavbu. Hrnčířský chrámek se bohužel nevyznačuje žádnými charakteristickými architektonickými prvky. Starší názory považovali

kostel za románský. Výzkumy dalších obdobných objektů na dnešním obvodu Prahy vedly k závěru, že jde o stavbu z časů rané gotiky. Hrnčířský kostel tak představuje nejstarší sakrální památku na území současného správního obvodu Praha 11.

Hrnčířský chrám býval po staletí spravován zbraslavským cisterciáckým klášteřem. V době, kdy Hrnčíře získali staroměstští benediktini, vedl správu farnosti farář z nedalekých Jirčan Bedřich Winsch, který byl zbraslavským mnichem. Předchozí majitelé Šeberova a Hrnčíř totiž asi o čtrnáct let dříve souhlasili s tímto způsobem správy a arcibiskupská konsistoř převod farních práv dodatečně také schválila. Benediktinský opat se však nyní dožadoval administrace hrnčířského chrámu. První žádost byla adresována konsistoři již v prosinci 1703, druhá 7. ledna následujícího roku. Aby opat proces urychlil, samovolně dosadil do Hrnčíř jako administrátora P. Jiřího Greiffa a faráři B. Winschovi zaslal k 24. dubnu výpověď. Sděloval, že má sám dostatek kněží a nebude nikdy souhlasit, aby chrám byl nadále filiálním kostelem jirčanské farnosti. Problémem však bylo, že vzniklý stav byl již potvrzen konsistoří a ta váhala.

Spor se táhl více než čtyři roky a občas vyvolával veřejné pozdvižení. Užívalo se při něm totiž i forem různých zákazů a omezení, týkajících se farníků. Benediktini nakonec v lednu 1708 svoje práva prosadili. Na farní příslušnost chodovských katolíků to však nemělo vůbec žádný vliv. Benediktini se již za časů opata Anselma Vlacha rozhodli zásadně přestavět svůj klášter a vystavět zmíněný chrám na Staroměstském náměstí. Aby získali prostředky, roku 1728 Chodov a Šeberov s Hrnčíři prodali. Kostelík sv. Prokopa se pak stal filiálním kostelem kunratické farnosti.

Jiří Bartoň
(pokračování)

Nezdvořilé či nepříjemné gesto, štiplavá poznámka...

Nikdo se neubrání duševním zraněním, která s se-

bou přináší společný život. Strach nebo zlost nás v prvním okamžiku vyprovokují k prudké reakci. Ale potom je důležité otevřít srdce odpuštění. Na odpuštění totiž závisí nejen udržení mezilidských vztahů, ale i znovunabytí vnitřního klidu.

ODPUŠTĚNÍ

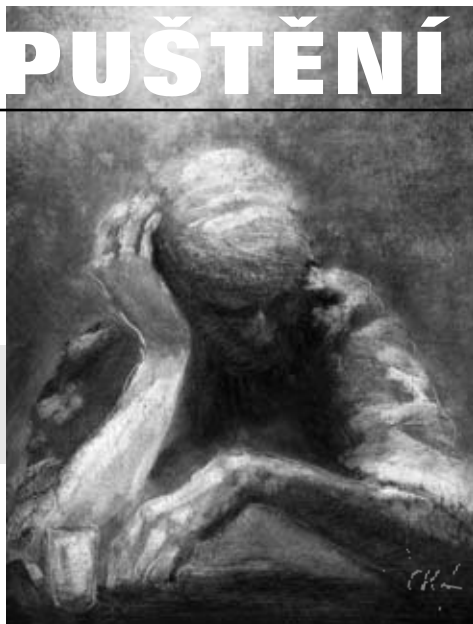
Odpustit není snadné. Nestačí jenom chtít. Je zapotřebí citlivosti, vzájemného pochopení, inteligence, víry.

Odpuštění je lidským i duchovním dobrodružstvím, které vyžaduje splnění mnohých, ve své důležitosti rovnocenných podmínek. Výraz „odpustit“ znamená plně prominout. Odpuštění tedy s sebou přináší toto naplnění, protože vyjadřuje sílu lásky dovedené do krajnosti, lásky, která miluje i přes utrpenou křivdu. Tento postoj vyžaduje duchovní sílu, přesahující lidské schopnosti.

Abychom opravdově zakusili pocit odpuštění, je třeba se ubírat naším nitrem po cestě, která uzdravuje a přispívá k osobnímu růstu.

K opravdovému odpuštění se dostaneme v několika etapách, které lze schematicky shrnout takto:

- **Uznat svou bolest a svou zranitelnost.**
- **Sdílet s někým svou bolest.**
- **Dobře rozpoznat podstoupenou újmu a smířit se s ní.**
- **Připustit si svou prchlivost.**
- **Odpustit sám sobě.**
- **Pochopit člověka, který nás urazil.**
- **Najít smysl, přínos oné urážky pro náš život.**
- **Přiznat si, že i my potřebujeme odpuštění a že i nám bylo odpuštěno.**
- **Otevřít se milosti odpuštění.**

Odpuštění není pouze výsledkem lidského úsilí, ale je darem Ducha.

Nejenže jsme hodni, aby se nám dostalo odpuštění, ale v našem životě nám již bylo vícekrát odpuštěno. Vědomí tohoto faktu nám pomůže odpustit druhému, protože s odpuštěním je to jako s láskou: člověk, který nepřipustí, aby byl milován, a který si neuvědomuje, že je milován, není schopen dát lásku ani druhým.

Zdroj: Jean Monbourquette: Jak se otevřít milosti odpuštění.

Připravila Magda

SOUTĚŽ PRO DĚTI • SOUTĚŽ PRO DĚTI • SOUTĚŽ PRO DĚTI

Milé děti, Vánoce jsou již za námi a dárky rozdány... Pokud jste pod stromečkem nenašly nějakou pěknou knížku do zimní nepohody nebo byste naopak rády ještě nějakou dostaly, máte nyní možnost jednu takovou vyhrát v naší soutěži.

Podmínkou je správně určit úryvek z knížky a autora!

„Lidé mají své hvězdy, jenže ty nejsou stejné. Těm, kdo cestují, jsou průvodci. Pro druhé nejsou ničím než malými světýlky. Pro jiné, pro vědce, znamená problémy. Pro mého byznymena byly zlatem. Ale všechny ty hvězdy mlčí. Ty budeš mít hvězdy, jaké nemá nikdo... Co tím myslíš? Já budu na jedné z nich bydlet, budu se na jedné z nich smát, a až se podíváš v noci na oblohu, bude to pro tebe, jako by se smály všechny. Ty budeš mít hvězdy, které se umějí smát!“

Soutěž má celkem dvě kola, takže se na pokračování můžete těšit v příštím čísle, kde také najdete kupon k vyplnění jména a adresy. U vchodu do kostela či kaple pak bude připravená krabice na vaše lístky.

Ze správných odpovědí jednoho z vás vylosujeme a o výhře dáme včas vědět.

Hodně štěstí! Magda

Únorový program ve farnosti

St	2. 2.	18.00	Svátek Uvedení Páně do chrámu (svěcení hromniček)	kostel
Čt	3. 2.	18.00	Památka sv. Blažeje – svatoblažejské požehnání	kaple (A)
St	9. 2.	9.30	Společenství maminek na mateřské (+ bohoslužba slova a svátost smíření)	farní sál
St	9. 2.	18.00	Popeleční středa , označení popelcem, den přísného postu, začátek čtyřicetidenní doby postní	kostel
Út	15. 2.	20.30	Relaxační večer pro ženy	farní sál
Čt	17. 2.	18.30	Setkání o budoucnosti Křesťanského centra	kaple (A)
Ne	20. 2.	10.00	Dětská mše sbírka – Svatopetrský haléř	kaple (A)
Út	22. 2.	18.00	Svátek Stolec sv. Petra (mše)	kostel
St	23. 2.	9.30	Společenství maminek na mateřské (+ bohoslužba slova a svátost smíření)	farní sál

• **RELAXAČNÍ VEČER PRO ŽENY** • Milé ženy, milé maminky, zvu vás na únorové setkání, které bude 15. 2. 2005 od 20.30 hod. ve farním sále. Přijďte si odpočinout a na chvíli zapomenout na domácí „kolotoč“! Potřebuji zjistit, jestli je možné, aby se naše společenství (CHO) scházelo asi 2 pátky do měsíce ve farním sále (od 19 hod.). *Na všechny se těší Barbora Palečková.*

• ZNOVU PŘIPOMÍNÁME NAŠÍ FARNÍ POUŤ DO ITÁLIE

(Řím, Assisi, Siena a další místa). Pouť se uskuteční od 20. 4. do 28. 4. 2005. Přihlášky se zálohou nejpozději do konce ledna u paní Marie Doležalové, tel.: 272 911 693 nebo 732 572 319. Záloha: 3000,– Kč, doplatek: 4500,– Kč nejpozději do konce února. Podrobné informace jsou na nástěnkách v kostele a v Křesťanském centru.

AKCE KŘESŤANSKÉHO SPORTOVNÍHO KLUBU

(informace ing. J. Olšanský – 603 256 411, jaro.slav.olsansky@intax.cz)

Pá–Ne 4.–6. 2. Třídenní lyžařský výcvik

Pá–Ne 11.–13. 2. Seminář pro vedoucí

So 19. 2. Jednodenní lyžování s možností výuky

Průběžně: přihlašování na prázdninový lyžařský výcvik 12.–19. 3. 2005

společenská pracoviště s dětmi a mládeží

NÍZKOPRAHOVÝ KLUB PRO DĚTI ŠKOLNÍHO VĚKU

- otevřeno – pondělí, středa a čtvrtek od 15.30 do 18.30 hod.
- volnočasové aktivity a zážitková pedagogika: činnosti uplatňující a podporující různé druhy tvořivosti, zábavné učení hrou, odreagování a relaxace formou spontánních radostných činností (hry, soutěže, sport, práce s hlínou a keramickými dlaždicemi, malování, batikování, ping-pong, modelaření, elektronika, programování a další).
- sobotní a víkendové výlety • vstup zdarma

OTEVŘENÝ KLUB ve stylu čajovny

s doprovodným programem • vstup volný (není-li uvedeno jinak)

Vchod E, přízemí

www.kaminek.org/nadne

**Klub otevřen pouze
V DOBĚ PROGRAMU**

Čt 10. 2. 20.00 koncert skupiny **SUNBEAM**, alternativní pop-grunge (vstupné)

Po 14. 2. 16.00 Setkání Klubu křesťanských seniorů

Pá 18. 2. 18.30 Koncert punkových skupin **IMUNITA, K.R.A.P. a STŘEPY, ounk** (vstupné)

ČT 24. 2. 18.30 **IRÁK NA VLASTNÍ OČI**, vánoce vojenského kaplana Petra Svobody

Jste dobrá (možná začínající) skupina, která chce koncertovat? Vytváříte alternativní divadlo? Chystáte zajímavou akci pro veřejnost? NABÍZÍME VÁM PROSTORY V KLUBU! VOLEJTE, MAILUJTE NA ČÍSLO A ADRESU O.S. KAMÍNEK!!

Jak bylo letos na farním plese?

Inu, tančilo se, povídalo se
a trošku popíjelo (alko i nealko)
a vyhrávalo...

I tentokrát byl hlavní cenou v tombole
prázdninový zájezd do Dolomit.

Šťastnou ruku měl při losování Honza Carbol – gratulujeme!

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

http://chodovska.farnost.cz

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, 149 00 Praha 4

☎ 267 910 008

fax: 272 919 803

krestanske@centrum.cz,

http://kcjm.duch.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	18.00	–
Čtvrtek	–	18.00
Pátek	18.00	–
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.30, 20.00	10.00

E-mail

FARA

Václav Chroust (farář)

Vladimír Kalík (farní vikář)

Pavel Urban (jáhen)

272 934 261

607 230 206

776 172 972

272 911 264

fara.chodov@volny.cz

vachroust@seznam.cz

KŘESŤANSKÉ CENTRUM

Filip Malý (ředitel KC)

267 910 008

736 469 284

krestanske@centrum.cz

filip.maly@post.cz

CHARITA Chodov (peč. služba)

CHARITA Spořilov (ošetř. služba)

Eva Černá (ředitelka Charity)

272 941 972

272 765 712

737 322 569

charita.chodov@email.cz

charita.chodov@email.cz

charita.chodov@email.cz

Prosím nezapomeňte! Uzávěrka příštího čísla bude 16. února. Těšíme se na vaše příspěvky!

FCHODOVINY

Zpravodaj farnosti Chodov • redakce: Magda, Josef • typografie: Josef • korektury: Hana Kabelková

• za obsah odpovídá P. Václav Chroust • e-mail: fchodoviny@centrum.cz • http://kcjm.duch.cz/fchodoviny